
Kodeks Etyki Homeopaty Klasycznego

2026

Preambuła

Praktyka homeopatii klasycznej dotyka obszaru zdrowia, cierpienia, nadziei, zaufania i decyzji mających realny wpływ na życie człowieka oraz jego bliskich. Dlatego nie może opierać się wyłącznie na wiedzy, intuicji czy prywatnym uznaniu. Wymaga zakorzenienia w etyce, dojrzałości, rzetelności i odpowiedzialności.

Kodeks Etyki Homeopaty Klasycznego określa postawę, jakiej wymaga odpowiedzialna praktyka homeopatii klasycznej. Jego celem jest ochrona dobra pacjenta, wzmacnianie zaufania oraz budowanie kultury pracy opartej na uczciwości, empatii, szacunku, pokorze wobec granic własnych kompetencji i gotowości do stałego rozwoju. Kodeks stanowi jeden z dwóch filarów Standardów Homeopatii Klasycznej i pozostaje nierozłączny z Zasadami Dobrej Praktyki Homeopatii Klasycznej. Nie ma dobrej praktyki bez etyki. Nie ma etyki, która nie znajduje wyrazu w praktyce.

Kodeks ten wyrasta z przekonania, że jeśli homeopatia klasyczna ma realnie wspierać ludzi w drodze do długiego życia w dobrym zdrowiu, sama musi rozwijać się w sposób odpowiedzialny, etyczny, zrównoważony, nowoczesny i godny zaufania. Ma on chronić dobro pacjenta, porządkować odpowiedzialną praktykę oraz wzmacniać zaufanie do całego środowiska homeopatii klasycznej.

Rozdział I. Postanowienia ogólne

§1. Charakter Kodeksu

Kodeks Etyki Homeopaty Klasycznego jest dokumentem określającym podstawowe wartości, zasady postępowania i standardy etyczne obowiązujące homeopatę klasycznego.

Ma charakter normatywny, zawodowy i środowiskowy.

Stanowi integralny element Standardów Homeopatii Klasycznej.

§2. Cel Kodeksu

Celem Kodeksu jest w szczególności:

- ochrona dobra pacjenta,
- wzmacnianie zaufania do homeopatii klasycznej,
- wspieranie dojrzałości zawodowej homeopatów,
- budowanie wspólnego języka etyki, jakości i odpowiedzialności,
- wzmacnianie kultury praktyki opartej na uczciwości, rzetelności, szacunku i pokorze wobec granic własnych kompetencji,
- wspieranie rozwoju środowiska homeopatii klasycznej w sposób odpowiedzialny, przejrzysty i godny zaufania.

---

§3. Zakres zastosowania

Kodeks dotyczy każdej osoby, która deklaruje prowadzenie praktyki homeopatii klasycznej zgodnie ze Standardami Homeopatii Klasycznej.

Znajduje zastosowanie do:

- indywidualnej pracy z pacjentem,
- komunikacji publicznej i edukacyjnej,
- działań marketingowych i informacyjnych,
- relacji z innymi homeopatami i przedstawicielami innych zawodów,
- działalności szkoleniowej, mentoringowej i środowiskowej.

§4. Definicje

Na potrzeby Kodeksu:

- **homeopata klasyczny** - osoba praktykująca homeopatię klasyczną i deklarująca zgodność swojej praktyki ze Standardami Homeopatii Klasycznej,
- **pacjent** - osoba korzystająca ze wsparcia homeopaty klasycznej,
- **praktyka** - wszelkie działania związane z prowadzeniem procesu terapeutycznego, komunikacją, marketingiem, edukacją, dokumentowaniem i organizacją pracy,
- **naruszenie Kodeksu** - działanie lub zaniechanie sprzeczne z zasadami określonymi w niniejszym dokumencie,
- **Standardy** - Standardy Homeopatii Klasycznej, których część stanowi niniejszy Kodeks.

Rozdział II. Wartości podstawowe

§5. Wartości nienegocjowalne

Praktyka homeopatii klasycznej opiera się na wartościach, które mają charakter nienegocjowalny:

- dobro pacjenta,
- szacunek dla godności człowieka,
- zaufanie,
- uczciwość,
- rzetelność,
- odpowiedzialność,
- empatia,
- pokora wobec granic własnych kompetencji,
- dojrzałość praktyki,
- przejrzystość działania,
- gotowość do stałego rozwoju i uczenia się.

---

§6. Prymat dobra pacjenta

Dobro pacjenta stoi ponad własnym interesem, wygodą, ambicją, potrzebą budowania wizerunku czy potwierdzania własnej skuteczności.

W przypadku konfliktu interesu pierwszeństwo ma dobro pacjenta.

§7. Szacunek dla godności i autonomii

1. Homeopata uznaje niezbywalną godność każdego człowieka.
2. Szanuje autonomię pacjenta, jego prawo do świadomego podejmowania decyzji dotyczących własnego zdrowia i sposobu korzystania ze wsparcia.
3. Pacjent ma prawo do zadawania pytań, wyrażania wątpliwości, proszenia o wyjaśnienia, odmowy określonych działań oraz zakończenia współpracy bez lęku przed oceną, presją lub utratą szacunku.
4. Niedopuszczalne jest naruszanie autonomii pacjenta przez wywieranie presji emocjonalnej, światopoglądowej, organizacyjnej lub finansowej.
5. Rolą homeopaty jest wspieranie pacjenta w podejmowaniu świadomych decyzji, nie zaś zastępowanie jego odpowiedzialności za własne wybory.
6. Niedopuszczalne jest wykorzystywanie zależności, lęku, niewiedzy lub bezradności pacjenta.

§8. Uczciwość i przejrzystość

Praktyka homeopaty klasycznego powinna być uczciwa, jasna i odpowiedzialna. Pacjent nie może być wprowadzany w błąd ani pozostawiany w niejasności co do charakteru współpracy, ograniczeń roli homeopaty czy granic samej metody.

§9. Odpowiedzialność i pokora

Homeopata bierze odpowiedzialność za jakość własnego postępowania.

Zna granice swojej wiedzy, doświadczenia i odpowiedzialności.

Nie przekracza granic własnych kompetencji.

Rozdział III. Zasady relacji z pacjentem

§10. Relacja oparta na szacunku

Relacja z pacjentem powinna być budowana na szacunku, uważności, empatii, zrozumieniu, kulturze osobistej i rzeczowym słuchaniu. Niedopuszczalne jest ośmieszanie, zawstydzanie, lekceważenie lub uprzedmiotowienie pacjenta.

---

§11. Uwaga na całość człowieka

W praktyce homeopatii klasycznej pacjent nie jest redukowany do objawu, diagnozy ani pojedynczego kryzysu. W centrum pozostaje człowiek widziany w swojej całości - z historią, wzorcami reagowania, dynamiką organizmu, stanem emocjonalnym, podatnością na przeciążenie, zdolnością regeneracji i wewnętrzną równowagą.

§12. Bezpieczeństwo psychiczne pacjenta

Homeopata dba, aby sposób zadawania pytań, formułowania wniosków i prowadzenia rozmowy nie naruszał bezpieczeństwa psychicznego pacjenta.

Nie pogłębia jego lęku, poczucia winy ani zagubienia.

§13. Jasność komunikacji

Homeopata komunikuje się w sposób zrozumiały, spokojny i adekwatny do sytuacji pacjenta.

Wyjaśnia cel współpracy, przyjęte założenia, możliwe ograniczenia oraz znaczenie obserwacji własnego organizmu.

Komunikuje się w taki sposób, aby wzmacniać rozumienie, sprawczość i autonomię pacjenta, a nie jego zależność od homeopaty.

§14. Zakaz manipulacji

Niedopuszczalne jest wywieranie presji emocjonalnej, światopoglądowej lub finansowej. Nie wolno wykorzystywać autorytetu zawodowego do budowania zależności ani podporządkowania pacjenta.

Niedopuszczalne jest również nakłanianie do zakupu produktów, usług lub rozwiązań, które nie mają istotnego związku z jakością i skutecznością procesu terapeutycznego. Zaufanie pacjenta nie może być wykorzystywane do nieuzasadnionej sprzedaży ani tworzenia finansowej zależności.

§15. Poufność

Informacje uzyskane od pacjenta mają charakter poufny.

Homeopata chroni prywatność pacjenta oraz związane z nim dane i informacje z należytą starannością.

Udostępnianie informacji może następować wyłącznie w granicach prawa, zasad etycznych i świadomej zgody pacjenta.

§16. Ciągłość opieki i zakaz porzucenia pacjenta

Pozostawanie w odpowiedzialnym kontakcie z pacjentem stanowi istotny element etycznego prowadzenia procesu terapeutycznego. W granicach przyjętych zasad współpracy

---

należy dbać o jasność komunikacji, przewidywalność kontaktu oraz adekwatne towarzyszenie pacjentowi w toku procesu.

Niedopuszczalne jest porzucenie pacjenta, rozumiane jako nieuzasadnione zerwanie kontaktu, pozostawienie go bez informacji, bez odpowiedzi, bez wskazania dalszego kierunku postępowania albo bez domknięcia relacji terapeutycznej w sytuacji, w której pozostaje on w uzasadnionym przekonaniu, że nadal znajduje się w procesie opieki.

Jeśli kontynuowanie współpracy nie jest możliwe, powinno to zostać zakomunikowane jasno, uczciwie i odpowiedzialnie, z poszanowaniem dobra pacjenta.

Porzucenie pacjenta w toku terapii stanowi poważne naruszenie etyki homeopaty klasycznego, ponieważ godzi w dobro pacjenta, bezpieczeństwo procesu, zaufanie i odpowiedzialność zawodową.

Rozdział IV. Odpowiedzialność zawodowa homeopaty

§17. Rzetelność merytoryczna

Rzetelna praktyka wymaga solidnego przygotowania zawodowego. Obejmuje ono zdobywanie wiedzy, udział w kursach i szkoleniach, analizę przypadków, rozwijanie doświadczenia oraz refleksję nad własną pracą.

§18. Stały rozwój i refleksja nad własną praktyką

Dojrzała praktyka wymaga stałego rozwoju kompetencji. Służą temu edukacja, mentoring, superwizja, konsultacje oraz inne formy rozwoju wspierające jakość prowadzenia pacjenta.

Niezbędna jest również gotowość do ciągłej refleksji nad własną praktyką, sposobem komunikacji, podejmowanymi decyzjami, ich konsekwencjami oraz granicami własnego rozumienia.

Dojrzałość zawodowa nie polega wyłącznie na zdobywaniu nowej wiedzy, lecz także na uczciwym przyglądaniu się własnym błędom, ograniczeniom, uproszczeniom i obszarom wymagającym korekty.

§19. Odpowiedzialność za słowo

Homeopata ma świadomość, że jego słowa wpływają na decyzje zdrowotne pacjenta. Wypowiada się z rozwagą, precyzją i adekwatnością.

Nie nadużywa języka pewności tam, gdzie brak podstaw do pewności.

---

§20. Odpowiedzialność za jakość procesu

Homeopata ponosi odpowiedzialność za sposób prowadzenia procesu terapeutycznego w granicach własnej roli.

Dbą o ciągłość, porządek, przejrzystość i jakość własnej pracy.

Odpowiedzialność za jakość procesu obejmuje również dbałość o ciągłość kontaktu z pacjentem, adekwatne domykanie etapów współpracy oraz niedopuszczanie do sytuacji, w której pacjent zostaje pozostawiony bez jasności, wsparcia lub informacji co do dalszego postępowania.

§21. Przejrzystość organizacyjna

Dobra praktyka wymaga przejrzystości organizacyjnej. Obejmuje ona jasne komunikowanie zasad współpracy, warunków konsultacji, sposobu kontaktu i organizacji procesu.

Niedopuszczalne jest posługiwanie się nieprzejrzystymi zasadami finansowymi, organizacyjnymi lub komunikacyjnymi.

Rozdział V. Granice praktyki i odpowiedzialne współistnienie z innymi formami opieki

§22. Homeopatia jako jedna z dróg

Homeopata uznaje, że homeopatia klasyczna jest jedną z dróg wspierania zdrowia.

Nie przedstawia jej jako jedynej, wyłącznej ani uniwersalnej odpowiedzi na każdy problem zdrowotny.

§23. Brak opozycji wobec medycyny konwencjonalnej

Homeopata nie ustawia swojej praktyki w totalnej opozycji do medycyny konwencjonalnej.

Uznaje możliwość współistnienia różnych form opieki zdrowotnej.

Szanuje rolę diagnostyki, monitorowania parametrów zdrowia, profilaktyki i nowoczesnych narzędzi wspierających świadome dbanie o zdrowie.

§24. Reagowanie w sytuacjach wymagających szerszego wsparcia

Jeżeli sytuacja pacjenta wymaga diagnostyki, konsultacji lekarskiej, interwencji specjalistycznej lub innego rodzaju wsparcia, powinno to zostać rozpoznane i zakomunikowane jasno, odpowiedzialnie oraz niezwłocznie.

Niedopuszczalne jest bagatelizowanie okoliczności wykraczających poza zakres własnej praktyki.

---

§25. Zakaz przekraczania kompetencji

Homeopata nie wypowiada się autorytatywnie poza zakresem swoich kompetencji.

Nie przypisuje sobie kwalifikacji, których nie posiada.

Nie udaje przedstawiciela innych zawodów, jeśli nie ma do tego formalnych uprawnień.

§26. Odpowiedzialne korzystanie z nowoczesnych technologii

Homeopata może korzystać z nowoczesnych technologii, w tym narzędzi cyfrowych, analitycznych i rozwiązań opartych na sztucznej inteligencji, o ile służą one dobru pacjenta, jakości praktyki, przejrzystości działania oraz wspierają odpowiedzialne podejmowanie decyzji.

Korzystanie z takich narzędzi nie może prowadzić do osłabienia odpowiedzialności homeopaty, naruszenia zaufania, ograniczenia autonomii pacjenta ani zastąpienia relacji, etycznego osądu i indywidualnego podejścia do człowieka.

Homeopata zachowuje szczególną ostrożność wobec ryzyka błędu, uproszczenia, nadmiernej automatyzacji, nieprzejrzystości działania oraz naruszenia poufności i bezpieczeństwa informacji.

Technologia może wspierać praktykę, lecz nie zwalnia homeopaty z osobistej odpowiedzialności za sposób prowadzenia pacjenta i podejmowane decyzje.

Rozdział VI. Uczciwość komunikacji publicznej, edukacji i marketingu

§27. Zakaz nieuprawnionych obietnic

Homeopata nie obiecuje wyleczenia, pewnego efektu ani gwarantowanego rezultatu.

Nie buduje komunikacji na nieuprawnionych obietnicach, sensacyjności lub uproszczeniach.

§28. Uczciwość edukacyjna

Przekazywanie wiedzy powinno odbywać się w sposób spokojny, uczciwy, rzetelny i zrozumiały. Rolą homeopaty jest wyjaśniać, a nie narzucać; wspierać samodzielne myślenie i świadome decyzje, a nie budować zależność opartą na niejasności czy uproszczeniu.

Dotyczy to również treści tworzonych lub współtworzonych przy użyciu nowoczesnych narzędzi cyfrowych i sztucznej inteligencji. Odpowiedzialność za ich rzetelność, uczciwość i zgodność z Kodeksem zawsze ponosi homeopata.

---

§29. Odpowiedzialność za treści publiczne

W materiałach edukacyjnych, mediach społecznościowych, szkoleniach, webinarach, wystąpieniach, treściach marketingowych itp. homeopata zachowuje ten sam standard etyczny, co w pracy indywidualnej.

Nie publikuje treści podważających zaufanie do praktyki poprzez nieuczciwość, agresję, pogardę lub manipulację.

§30. Zakaz nadużywania autorytetu

Homeopata nie buduje swojej pozycji poprzez dyskredytowanie pacjentów, homeopatów, lekarzy ani innych osób.

Nie wykorzystuje cudzej niewiedzy lub cierpienia jako narzędzia autopromocji.

Rozdział VII. Relacje w środowisku zawodowym

§31. Szacunek dla innych praktyków

Homeopata odnosi się do innych homeopatów i przedstawicieli innych zawodów z kulturą, szacunkiem i odpowiedzialnością za wspólne dobro środowiska.

Unika nieuczciwego i bezpodstawnego podważania reputacji innych osób.

§32. Gotowość do współpracy i uczenia się

Dojrzała praktyka uznaje wartość konsultacji, mentoringu, superwizji i wymiany doświadczeń.

Zawodowa izolacja i zamknięcie na dialog nie stanowią oznaki dojrzałości.

§33. Odpowiedzialność za środowisko

Homeopata rozumie, że jego praktyka wpływa na poziom zaufania do całego środowiska homeopatii klasycznej.

Wspiera kulturę jakości, odpowiedzialności, przejrzystości i zaufania, zgodnie z rozwojowym kierunkiem Standardów.

§34. Brak sztucznej hierarchii

Homeopata nie wspiera kultury dominacji, arbitralnego autorytetu i nieprzejrzystej zależności.

Uznaje, że rozwój środowiska powinien opierać się na jakości, etyce i odpowiedzialności, a nie na sztucznej hierarchii.

Rozdział VIII. Szacunek dla życia, Natury i zrównoważonego rozwoju

§35. Szacunek dla życia

Homeopata wykonuje swoją pracę w duchu szacunku dla życia i dobrostanu. Rozumie, że homeopatia klasyczna znajduje zastosowanie nie tylko w odniesieniu do ludzi, lecz także zwierząt i roślin.

§36. Harmonia z Naturą

Homeopata uznaje, że odpowiedzialna praktyka wymaga nie tylko troski o człowieka, lecz także postawy szanującej przyrodę, środowisko naturalne i harmonię, której wszyscy jesteśmy częścią.

§37. Zrównoważony charakter praktyki

Homeopata dąży do takiego sposobu działania, który jest możliwie odpowiedzialny, zrównoważony i zgodny z długofalową troską o człowieka, wspólnotę i środowisko. Rozumie zrównoważony rozwój jako element etyki praktyki, a nie wyłącznie hasło wizerunkowe.

Rozdział IX. Przyjęcie Kodeksu i zobowiązanie etyczne

§38. Osobisty charakter zobowiązania

Kodeks Etyki nie jest wyłącznie dokumentem formalnym. Jest osobistym i zawodowym zobowiązaniem homeopaty wobec pacjenta, środowiska i samej istoty odpowiedzialnej praktyki. Przyjęcie Kodeksu oznacza gotowość do uczciwej refleksji nad własną praktyką oraz do korygowania postępowania wtedy, gdy wymaga tego dobro pacjenta, jakość pracy lub standard etyczny.

§39. Obowiązek znajomości i stosowania

Każdy homeopata deklarujący zgodność z Kodeksem zobowiązuje się znać jego treść, rozumieć jego sens i stosować go w praktyce. Deklaracja zgodności z Kodeksem oznacza gotowość do poddania własnej praktyki ocenie w zakresie zgodności z jego postanowieniami.

---

§40. Etyka jako praktyka codzienna

Etyka wyraża się nie w deklaracjach, lecz w codziennych decyzjach, sposobie komunikacji, granicach, odpowiedzialności i kulturze pracy.

Naruszenie Kodeksu może wynikać zarówno z działania, jak i zaniechania.

Rozdział X. Naruszenia Kodeksu i odpowiedzialność środowiskowa

§41. Czym jest naruszenie Kodeksu

Naruszeniem Kodeksu jest w szczególności:

- działanie sprzeczne z dobrem pacjenta,
- składanie nieuprawnionych obietnic,
- manipulowanie pacjentem,
- przekraczanie granic własnych kompetencji,
- zatajenie istotnych informacji,
- nieuczciwa komunikacja publiczna,
- brak poszanowania godności lub autonomii pacjenta,
- naruszenie poufności,
- świadome podważanie przejrzystości, jakości lub zaufania w środowisku,
- porzucenie pacjenta w toku procesu terapeutycznego, w szczególności przez nieuzasadnione zerwanie kontaktu, brak odpowiedzi, brak domknięcia relacji lub pozostawienie pacjenta bez jasnej informacji co do dalszego postępowania.

§42. Znaczenie przestrzegania Kodeksu

Kodeks Etyki Homeopaty Klasycznego nie jest dokumentem wyłącznie symbolicznym. Stanowi wyraz wartości i granic, które powinny być obecne w każdej odpowiedzialnej praktyce. Naruszanie jego zasad godzi w dobro pacjenta, osłabia jakość procesu terapeutycznego i podważa zaufanie do całego środowiska homeopatii klasycznej.

§43. Odpowiedzialność za jakość praktyki

Każdy homeopata klasyczny powinien pozostawać gotowy do refleksji nad własną praktyką, przyjmowania konstruktywnych uwag i korygowania postępowania tam, gdzie wymaga tego dobro pacjenta, uczciwość zawodowa lub standard odpowiedzialnej praktyki. To właśnie taka postawa buduje dojrzałość środowiska i wzmacnia wiarygodność homeopatii klasycznej.

Rozdział XI. Postanowienia końcowe

§44. Relacja do innych dokumentów

Kodeks Etyki Homeopaty Klasycznego należy odczytywać łącznie ze Standardami Homeopatii Klasycznej oraz Zasadami Dobrej Praktyki Homeopatii Klasycznej.

W przyszłości Kodeks będzie stanowił podstawę procesów oceny, rekomendacji i certyfikacji jakości praktyki, edukacji i materiałów związanych z homeopatią klasyczną, co jest spójne z rozwojowym kierunkiem Standardów.

§45. Charakter otwarty i rozwojowy

Kodeks ma charakter rozwojowy.

Może podlegać doprecyzowaniu, aktualizacji i rozszerzeniu wraz z rozwojem systemu jakości w homeopatii klasycznej.

Każda zmiana powinna pozostawać zgodna z fundamentami Standardów: dobrem pacjenta, etyką, odpowiedzialnością, przejrzystością i zaufaniem.

Oświadczenie o przyjęciu Kodeksu Etyki Homeopaty Klasycznego

Imię i nazwisko: _____

Data: _____

Podpis: _____

© 2026 HomeoMe sp. z o.o. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Dokument podlega ochronie prawa autorskiego. Dopuszcza się jego nieodpłatne pobieranie i udostępnianie w całości, w celach informacyjnych i niekomercyjnych, z zachowaniem integralności treści oraz oznaczeniem źródła.

Jakiegokolwiek modyfikowanie, opracowywanie, wykorzystywanie komercyjne lub publikowanie fragmentów w sposób zmieniający sens dokumentu wymaga uprzedniej pisemnej zgody uprawnionego.